

Arrest

nr. 289 759 van 5 juni 2023
in de zaken RvV X en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VANMUYSEN
Bampslaan 19
3500 Hasselt

ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X op 3 oktober 2022 heeft ingediend tegen de voornoemde beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 oktober 2022 met referentenummer X voor het beroep met rolnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 24 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat N. EL JANATI en haar advocaat A. BOUKABOUS *loco* advocaat J. VANMUYSEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 21 september 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 26 augustus 2016 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer X van 12 januari 2017 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 19 april 2017 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 8 juni 2017 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.3. Verzoeker komt volgens zijn verklaringen België op 10 augustus 2021 opnieuw binnen zonder enig identiteitsdocument, nadat hij in oktober 2017 met zijn gezin vrijwillig terugkeerde naar Irak, en dient op 24 augustus 2021 een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 20 september 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een soennitische moslim afkomstig uit de hoofdstad Bagdad. U woonde in de wijk al-Shaab en u werkte als landbouwingenieur bij de gemeentediensten van al-Sadr al-Oula. U bent gehuwd met mevrouw A(...) M(...) F(...) A(...) (OV (...)) en jullie hebben samen drie dochters. U verklaarde dat u problemen kreeg omwille van uw functie als projectverantwoordelijke van een project in de Zayn al Kous straat in Bagdad. U stond daar in voor het aanplanten van een heel aantal palmbomen. Rond 17 juni 2015 kreeg u de opdracht het ontvangstbewijs te tekenen voor de levering van de palmbomen. De geleverde bomen voldeden echter niet aan de vooraf bepaalde voorwaarden. Daarom weigerde u het ontvangstbewijs te tekenen. U kaartte dit probleem aan bij uw departementshoofd, A(...) R(...) J(...), en vertelde hem dat de bomen niet aan de voorwaarden voldeden en u ze niet kon aanvaarden. Hij antwoordde u dat de bomen nu al besteld waren, dat het niet zoveel uitmaakte en dat u het ontvangstbewijs moest tekenen omdat het uw taak was als projectverantwoordelijke. Twee dagen later kreeg u telefoon van uw algemeen directeur, G(...) A(...) J(...) al-R(...). U ging bij hem langs en hij vroeg u waarom u niet wilde tekenen. Hij droeg u ook op om het ontvangstbewijs te tekenen en zei dat het niet uitmaakte dat de bomen niet aan de voorwaarden voldeden en dat niemand dit zou controleren. Thuis gekomen dacht u na over de situatie. U vreesde dat u verantwoordelijk zou gesteld worden bij een inspectie als u toch de minderwaardige bomen zou aanplanten. U besloot de volgende ochtend, op 20 juni 2015, langs te gaan bij het integriteitscomité van uw departement om hun akkoord te vragen om te tekenen. Op die manier zou u ingedekt zijn bij mogelijke problemen. Toen u na het werk terug thuis was, werd uw woning beschoten. De poort, de ramen vooraan en de keuken waren vernield. U bevond zich op dat ogenblik met uw vrouw, kinderen en moeder achteraan in de woonkamer, waardoor niemand gewond raakte. Ongeveer een half uur na de beschieting kreeg u een anoniem telefoontje. De persoon die u opbelde zei dat dit gewoon een waarschuwing geweest was en dat u naar het integriteitscomité geweest was. Hierdoor begreep u dat de beschieting het gevolg was van uw problemen op het werk. Uw buurman, een kolonel, had gezien dat uw woning beschoten werd door leden van de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq (AAH), die banden heeft met uw directeur. Jullie besloten onmiddellijk de woning te verlaten. U dook gedurende tien dagen onder bij uw broer W(...), terwijl uw echtgenote en kinderen bij uw schoonfamilie terecht konden. Na drie à vier dagen kreeg u een telefoontje van uw vrouw. Ze vertelde u dat er op haar werk naar het adres van haar familie gevraagd was. U beseftte dat de directeur, al-R(...), u niet met rust zou laten. U besloot dat het beter was om Irak te ontvluchten. Op 1 juli 2015 verliet u samen met uw vrouw en kinderen Bagdad. U nam een vlucht naar Erbil. Vanuit Erbil reisde u per bus naar Turkije. U bleef een tweetal maanden in Turkije. Via de Balkanroute bereikte u België op 21 september 2015. Op 22 september 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Inzake deze asielaanvraag werd door het CGVS op 26 augustus 2016 overgegaan tot de beslissing van weigering van het Vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 12 januari 2017.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u samen met uw vrouw op 19 april 2017 een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. In het kader van deze asielaanvraag verklaart u dat u sinds 1999 sympathisant was van de Baath- partij. Op 9 juni 2017 ging het CGVS inzake uw tweede verzoek om

internationale bescherming over tot een beslissing van weigering van inoverwegingname van het verzoek. U tekende tegen deze beslissing geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

In oktober 2017 bent u samen met uw gezin vrijwillig teruggekeerd naar Irak. U keerde in augustus 2021 alleen terug naar België en diende op 24 augustus 2021 een derde verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. U verklaarde dat de vrouw van uw broer M(...) in augustus of september 2020 is verdwenen en er bleek dat ze een relatie was aangegaan met S(...), een militielid. Die S(...) wou dat M(...) scheidt van zijn vrouw, wat M(...) weigerde. S(...) bedreigt nu de hele mannelijke familie van uw broer M(...) met de dood. Daarnaast werd uw andere broer G(...) vermoord in februari 2021. Daarvoor had G(...) nog een dreigement gekregen omdat hij tegenover de milities zou gelogen hebben over uw vertrek uit Irak. Uit vrees om gedood te worden door S(...) of door de milities, die mogelijk verantwoordelijk zijn voor de dood van uw broer G(...), bent u op 10 augustus 2021 opnieuw vertrokken uit Irak. Na uw onderhoud bij DVZ op 3 november 2021 werden de huizen van uw ooms nog beschoten. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: de overlijdensakte van uw broer G(...) (kopie), foto's van uw broer G(...) (kopie), dreigberichten van S(...) (kopie), commentaren op sociale media bij de beschietingen van de huizen van uw ooms (kopie), arrestatiebevelen tegen uw schoonzus, de vrouw van M(...), en S(...) (kopie), informatie over een soldaat die is gedood door de milities (kopie), een USB-stick met filmpjes en foto's (kopie) en een foto met familieleden (kopie).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U geeft weliswaar aan dat u psychische problemen heeft en kampt met geheugenproblemen, echter u legt hiervoor niet het minste bewijs voor. U vermeldt ook helemaal geen geheugenproblemen op het persoonlijk onderhoud van 16 juni 2022 en uit uw verklaringen kan niet blijken dat uw cognitieve vermogen in die mate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. U bevestigde op 3 november 2021 bij de DVZ middels de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" overigens zelf dat u psychische problemen heeft maar uw verhaal kan doen (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, vraag 1).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Wat betreft uw huidig verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verschillende van uw verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben ondermijnd. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd. U ging hiertegen niet in cassatieberoep bij de Raad van State binnen de hiervoor

wettelijk voorziene termijn. Naar aanleiding van uw tweede verzoek nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door u werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u net als andere mannelijke familieleden zou worden vervolgd door S(...), die een relatie heeft met uw schoonzus, de echtgenote van uw broer M(...), omwille van verschillende redenen fundamenteel onderuit wordt gehaald.

Ten eerste legde u inconsistente verklaringen af in het kader van uw derde verzoek, bij de DVZ enerzijds en bij het CGVS anderzijds. Zo verklaarde u bij de DVZ dat de vrouw van uw broer M(...) in augustus of september 2020 is verdwenen. Nadien ontvingen jullie pornografisch materiaal met videobeelden op de mobiele telefoons van alle familieleden waarop uw schoonzus te zien was met een andere man. Dat bleek te gaan om S(...) (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16 en vraag 18). Verrassend genoeg maakte u in het persoonlijk onderhoud van 16 juni 2022 op het CGVS geen melding van de verdwijning van uw schoonzus. U zegt expliciet dat u niet weet wanneer uw schoonzus is vertrokken. U weet ook niet of uw schoonzus is vertrokken voor of na de filmpjes. Dat u plots niet meer zou weten wanneer uw schoonzus al dan niet is vertrokken is weinig aannemelijk. Hiermee geconfronteerd herhaalt u enkel dat jullie niet op de hoogte waren en u niet weet wanneer uw schoonzus is vertrokken (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 6-7). Dergelijke inconsistente verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede legde u bijzonder vage en ook tegenstrijdige verklaringen af over S(...), toch de persoon die u en de mannelijke leden van uw familie met de dood bedreigde, omdat uw broer M(...) weigerde te scheiden van zijn vrouw en er ook arrestatiebevelen werden uitgevaardigd tegen S(...) omwille van het overspel van uw schoonzus (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 8-9). Men zou dan ook redelijkerwijze verwachten dat u goed zou weten met wie u te maken heeft of dat zou uitzoeken. U verklaarde op het persoonlijk onderhoud op het CGVS echter eerst niet te weten wat de job was van S(...), u kon niet antwoorden op de vraag wat hij deed in zijn dagelijks leven en wist ook niet waar hij woonde. U gaf enkel aan dat hij lid is van de milities (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 7-8). Nochtans had u bij de DVZ verklaard dat hij een prostitutiehuis had. Hiermee geconfronteerd bij het CGVS verklaarde u verder in het persoonlijk onderhoud dat hij een prostitutienet had (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 8). Het blijft echter toch wel opvallend dat u tot dan toe niets had gezegd over dit prostitutienet, ook niet toen u de mogelijkheid had uw vrij relaas te doen, en dit zeker gezien u bij DVZ zelfs sprak over S(...) als de pooier van de vrouw van uw broer (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16). Bij het CGVS ontkende u echter gesproken te hebben over S(...) als de pooier van de vrouw van M(...) (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 8). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder.

Ten derde bent u wel heel slecht op de hoogte van toch belangrijke aspecten in uw asielrelaas. Zo weet u niet of uw broer M(...) met S(...) heeft gesproken. U gaf aan dat er bij jullie een derde partij tussenkomt om het probleem op te lossen maar u weet ook helemaal niet wie die derde partij dat is. Iemand vertegenwoordigde M(...) en S(...) maar u weet niet wie dat zijn. U heeft daar ook nooit naar gevraagd (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 10). Dit getuigt toch wel van een opmerkelijke en vreemde desinteresse in de stand van zaken in het conflict tussen M(...) en S(...) terwijl u wel degelijk met de dood werd bedreigd door die S(...) omwille van dit conflict met uw broer. We moeten verder ook opmerken dat u in het persoonlijk onderhoud met het CGVS eerst stellig verklaarde dat niemand een klacht heeft ingediend tegen de doodsb bedreigingen van S(...) om daarna bij een herhaling van de vraag aan te geven dat u vermoed dat uw ooms langs vaderszijde een klacht hebben neergelegd maar u daar niet zeker van bent. (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 14). Dergelijke onwetendheid over deze elementen in uw verhaal doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde was uw gedrag in Irak ook niet in overeenstemming met uw beweerde vrees. U gaf aan dat u op 10 augustus 2021 bent vertrokken uit Irak terwijl u, samen met de mannelijke leden van uw familie, wel degelijk reeds veel vroeger, ruim een half jaar vroeger, doodsb bedreigingen kreeg van S(...), zo blijkt uit uw asielrelaas (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 5-6 en p. 12-13). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u nog een half jaar in Irak moest blijven, enkel en alleen omdat uw vals paspoort niet in orde kwam. Dat u zo lang moest wachten op een vals paspoort omdat u vertrok met een paspoort van iemand die veel op u

trok en u dus niet eerder de gelegenheid had om te vertrekken (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 16) is toch wel weinig aannemelijk en allesbehalve overtuigend.

Verder moeten we vaststellen dat u niet weet waarom uw broer G(...) is vermoord op 13 februari 2021. U verklaarde dat G(...) daarvoor nog een dreigement gekregen had omdat hij tegenover de milities zou gelogen hebben over uw vertrek uit Irak en de milities aldus doorhadden dat u zich wel degelijk opnieuw in Irak bevond en niet voorgoed was vertrokken (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16). Op de vraag waarom het zo erg was dat er geweten was door de milities dat u terug was in Irak, antwoordde u dat dit te maken had met 'oude problemen' die werden vernieuwd en u verwijst in dit verband naar uw vorige twee asielaanvragen (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 11-12). Uw broer G(...) werd volgens u dan ook vermoord ofwel door de milities omwille van de dreiging van de milities die uw broer had ontvangen, ofwel omwille van de problemen met S(...). Het CGVS moet hier dan ook vaststellen dat, wanneer u de moord op uw broer G(...) in verband brengt met de dreiging van de milities, dit duidelijk in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd. Deze verklaringen omtrent de mogelijke redenen van de moord op uw broer G(...) kunnen helemaal geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw vroegere asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Wanneer u de moord op uw broer G(...) verbindt met de problemen van uw broer M(...) met S(...) moet u gewezen worden op de eerdere vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u net als andere mannelijke familieleden zou worden vervolgd door S(...). Uw verklaring dat uw broer G(...) mogelijk vermoord is omwille van de problemen met S(...) is ongeloofwaardig omdat de problemen met S(...) al sindsdien ongeloofwaardig zijn en dit omwille van de hoger besproken redenen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille

van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers

dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berm bommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat

de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. De overlijdensakte van uw broer G(...) en de foto's van uw broer G(...) zeggen ons niets over de context waarin uw broer om het leven is gekomen. Aan de dreigberichten van S(...) en de commentaren op sociale media bij de beschietingen van de huizen van uw ooms kan geen bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijke berichten en commentaren op sociale media aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. De arrestatiebevelen tegen uw schoonzus, de vrouw van M(...), en S(...) zijn an sich geen indicatie voor de doodsbetrengingen die er van S(...) zouden uitgaan. Bovendien dient om enige bewijskracht aan een document te ontfemen, het document te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarnaast worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er sowieso weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier). De informatie over een soldaat die is gedood door de milities legt geen verband met uw persoonlijke situatie of voorgehouden moeilijkheden en kan de door u beweemde individuele vervolgingsfeiten en vrees aldus niet aannemelijk maken. De USB-stick bevat onder meer vier filmpjes waarin een man en een vrouw, te zien zijn die seks hebben. Dit zou volgens uw verklaringen S(...) en uw schoonzus zijn. Het gegeven dat S(...) en uw schoonzus seks zouden hebben kan an sich echter niet dienstig kan zijn om uw asielrelaas aannemelijk te maken en al zeker niet uw verklaringen dat u met de dood werd bedreigd. Twee filmpjes op de USB-stick met een of meerdere mannen voor een huis dat lijkt te worden beschoten of beschoten geweest lijkt te zijn en die daarbij commentaar geven zeggen ons niets over het waarheidsgehalte van die commentaar. Er is geen garantie dat dat wat wordt gezegd ook zo heeft plaatsgevonden. De beelden op zich zeggen ons ook niets over de context van de beschietingen. Aan deze filmpjes kan sowieso weinig bewijswaarde worden gehecht omdat ze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Verder bevat de USB-stick nog foto's van papieren geld, goudstaven, een man met een wapen en een foto van een graftombe die evenmin dienstig zijn om uw verhaal te staven. De USB-stick bevat tot slot nog afbeeldingen van bedreigingen waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten, zoals hoger reeds besproken. De foto met familieleden is evenmin een indicatie voor de aannemelijkheid van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker twee verzoekschriften heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 september 2022 houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), met name het verzoekschrift gekend onder het rolnummer 282 389, ingediend op 29 september 2022, en het verzoekschrift gekend onder het rolnummer 282 394, ingediend op 3 oktober 2022.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

"Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Met toepassing van deze bepaling worden de beroepen met nummers 282 389 en 282 394 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, geeft verzoeker uitdrukkelijk aan dat de Raad dient te oordelen op grond van het laatst ingediende verzoekschrift, gekend onder het rolnummer 282 394.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt verzoeker derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 282 389.

3. Over de gegrondheid van het beroep met rolnummer 282 394

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6, § 3, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 13, 15, 17, 18 en 19 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/33/EU), van de artikelen 4 en 20, vijfde lid, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die

internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van “de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker haalt artikel 57/6, § 3, (eerste lid), 5°, van de Vreemdelingenwet aan en verwijst naar zijn verklaringen *in casu* dat hij voor zijn laatste vertrek uit Irak problemen had ondervonden waardoor hij gedwongen werd zijn land te verlaten zonder zijn vrouw en kinderen.

Verzoeker citeert verder verschillende persartikels met betrekking tot recente gebeurtenissen in Bagdad, die hij voegt en op basis waarvan hij achtereenvolgens poneert dat België waarschuwt voor de situatie in Irak, dat de Groene Zone in Bagdad de enige was die aan de crises ontsnapte maar dat er vandaag alleen nog een rode zone is, dat Sadr zijn terugtrekking uit de politiek aankondigde, wat leidde tot chaos in Bagdad, dat nieuwe botsingen plaatsvinden na een nieuwe breuk van het sjiitische blok en dat alle voorwaarden aanwezig zijn om Irak in een burgeroorlog te storten.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- stuk 2: het artikel “*Irak: manifestations rivales à Bagdad dans un contexte de crise politique*” van France24 van 1 augustus 2022;
- stuk 3: het artikel “*Irak: la nouvelle mise en garde de la Belgique*” uit Le Soir van 2 september 2022;
- stuk 4: het artikel “*Crise en Irak: 23 morts dans la “Zone verte” de Bagdad, un couvre-feu en vigueur*” van TF1 Info van 29 augustus 2022;
- stuk 5: het artikel “*Sadr annonce quitter la politique, chaos à Bagdad*” van Léman Bleu van 29 augustus 2022;
- stuk 6: het artikel “*Une nouvelle fracture dans le bloc chiite entraîne l'Irak dans l'abîme*” van Atalayar van 9 september 2022;
- stuk 7: het artikel “*Adel Bakawan: “Toutes les conditions sont réunies pour que l'Irak entre en guerre civile”*” van RTS van 1 september 2022.

3.2. Nieuwe elementen

Op 24 februari 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij volgende stukken voegt:

- stuk 1: een kopie van de identiteitskaart van zijn zus;
- stuk 2: een kopie van een huurovereenkomst van zijn echtgenote;
- stuk 3: een kopie van de overlijdensakte van zijn broer.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.1.1. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.1.2. . Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet, van artikel 13 van het EVRM, van artikel 24 van het Handvest, van de artikelen 13, 15, 17, 18 en 19 van de richtlijn 2013/33/EU en van de artikelen 4 en 20, vijfde lid, van de richtlijn 2011/95/EU, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht.

3.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen beschikt. De adjunct-commissaris overweegt hierbij dat (i) de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dat hij net als andere mannelijke familieleden zou worden vervolgd door S., die een relatie heeft met de echtgenote van zijn broer M., omwille van verschillende redenen fundamenteel onderuit wordt gehaald, nu (a) hij inconsistente verklaringen aflegde in het kader van zijn derde verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) enerzijds en op het CGVS anderzijds, (b) hij bijzonder vage en ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over S., (c) hij wel heel slecht op de hoogte is van toch belangrijke aspecten in zijn asielrelaas, (d) zijn gedrag in Irak ook niet in overeenstemming was met zijn beweerde vrees, en (e) hij niet weet waarom zijn broer G. is vermoord op 13 februari 2021, dat (ii) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dat (iii) de door hem voorgelegde documenten niets wijzigen aan de voorgaande appreciatie. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. X).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het

verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Verzoeker voert in het kader van zijn huidig (derde) verzoek om internationale bescherming aan dat hij en zijn gezin in oktober 2017 vrijwillig zijn teruggekeerd naar Irak en dat hij er opnieuw problemen heeft gekregen waardoor hij het land andermaal diende te verlaten. Verzoeker stelt vooreerst dat hij alsook andere mannelijke leden van zijn familie met de dood werden bedreigd door een zekere S., een militielid dat een relatie was aangegaan met de echtgenote van zijn broer M., waarna M. weigerde van haar te scheiden. Verzoekers broer M. zou klacht hebben ingediend tegen S. en zijn echtgenote, waarop een rechter hun arrestatie zou hebben bevolen, evenwel zonder dat hieraan gevolg zou zijn gegeven. Verzoeker stelt dat de belangrijkste reden voor zijn vertrek de moord op zijn broer G. op 13 februari 2021 is, hoewel hij niet precies weet waarom zijn broer werd vermoord of wie daarvoor verantwoordelijk is. Verzoeker verklaart dat hij na zijn terugkeer naar Irak bij zijn zus in Al-Mada'in introk en besloot om zijn huis in Bagdad te verkopen omwille van zijn eerdere problemen aldaar. Toen hij samen met de koper de verkoop wou laten registreren, zou hij herkend zijn door de dienstdoende ambtenaren, die hem vroegen of hij teruggekeerd was. Vervolgens zou zijn broer G. dreigberichten ontvangen hebben, waarin hij ervan beschuldigd werd te hebben gelogen over het eerdere vertrek van verzoeker uit Irak. Kort na ontvangst van deze dreigberichten zou G. zijn vermoord. Verzoeker stelt niet te weten of de moord op zijn broer G. verband houdt met de eerdere dreigberichten dan wel met de problemen van zijn broer M. met diens vrouw. Tot slot voert verzoeker aan dat de huizen van zijn ooms werden beschoten door milities omwille van zijn problemen dan wel die van zijn broer.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verschillende van uw verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben ondermijnd. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd. U ging hiertegen niet in cassatieberoep bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Naar aanleiding van uw tweede verzoek nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door u werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u net als andere mannelijke familieleden zou worden vervolgd door S(...), die een relatie heeft met uw schoonzus, de echtgenote van uw broer M(...), omwille van verschillende redenen fundamenteel onderuit wordt gehaald.

Ten eerste legde u inconsistente verklaringen af in het kader van uw derde verzoek, bij de DVZ enerzijds en bij het CGVS anderzijds. Zo verklaarde u bij de DVZ dat de vrouw van uw broer M(...) in augustus of september 2020 is verdwenen. Nadien ontvingen jullie pornografisch materiaal met videobeelden op de mobiele telefoons van alle familieleden waarop uw schoonzus te zien was met een andere man. Dat bleek te gaan om S(...) (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16 en vraag 18). Verrassend genoeg maakte u in het persoonlijk onderhoud van 16 juni 2022 op het CGVS geen melding van de verdwijning van uw schoonzus. U zegt expliciet dat u niet weet wanneer uw schoonzus is vertrokken. U weet ook niet of uw schoonzus is vertrokken voor of na de filmpjes. Dat u plots niet meer zou weten wanneer uw schoonzus al dan niet is vertrokken is weinig aannemelijk. Hiermee geconfronteerd herhaalt u enkel dat jullie niet op de hoogte waren en u niet weet wanneer uw schoonzus is vertrokken (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 6-7). Dergelijke inconsistente verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede legde u bijzonder vage en ook tegenstrijdige verklaringen af over S(...), toch de persoon die u en de mannelijke leden van uw familie met de dood bedreigde, omdat uw broer M(...) weigerde te scheiden van zijn vrouw en er ook arrestatiebevelen werden uitgevaardigd tegen S(...) omwille van het overspel van uw schoonzus (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 8-9). Men zou dan ook redelijkerwijze verwachten dat u goed zou weten met wie u te maken heeft of dat zou uitzoeken. U verklaarde op het persoonlijk onderhoud op het CGVS echter eerst niet te weten wat de job was van S(...), u kon niet antwoorden op de vraag wat hij deed in zijn dagelijks leven en wist ook niet waar hij woonde. U gaf enkel aan dat hij lid is van de milities (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 7-8). Nochtans had u bij de DVZ verklaard dat hij een prostitutiehuis had. Hiermee geconfronteerd bij het CGVS verklaarde u verder in het persoonlijk onderhoud dat hij een prostitutienet had (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 8). Het blijft echter toch wel opvallend dat u tot dan toe niets had gezegd over dit prostitutienet, ook niet toen u de mogelijkheid had uw vrij relaas te doen, en dit zeker gezien u bij DVZ zelfs sprak over S(...) als de pooier van de vrouw van uw broer (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16). Bij het CGVS ontkende u echter gesproken te hebben over S(...) als de pooier van de vrouw van M(...) (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 8). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder.

Ten derde bent u wel heel slecht op de hoogte van toch belangrijke aspecten in uw asielrelaas. Zo weet u niet of uw broer M(...) met S(...) heeft gesproken. U gaf aan dat er bij jullie een derde partij tussenkomt om het probleem op te lossen maar u weet ook helemaal niet wie die derde partij dat is. Iemand vertegenwoordigde M(...) en S(...) maar u weet niet wie dat zijn. U heeft daar ook nooit naar gevraagd (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 10). Dit getuigt toch wel van een opmerkelijke en vreemde desinteresse in de stand van zaken in het conflict tussen M(...) en S(...) terwijl u wel degelijk met de dood werd bedreigd door die S(...) omwille van dit conflict met uw broer. We moeten verder ook opmerken dat u in het persoonlijk onderhoud met het CGVS eerst stellig verklaarde dat niemand een klacht heeft ingediend tegen de doodsb bedreigingen van S(...) om daarna bij een herhaling van de vraag aan te geven dat u vermoed dat uw ooms langs vaderszijde een klacht hebben neergelegd maar u daar niet zeker van bent. (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 14). Dergelijke onwetendheid over deze elementen in uw verhaal doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde was uw gedrag in Irak ook niet in overeenstemming met uw beweerde vrees. U gaf aan dat u op 10 augustus 2021 bent vertrokken uit Irak terwijl u, samen met de mannelijke leden van uw familie, wel degelijk reeds veel vroeger, ruim een half jaar vroeger, doodsb bedreigingen kreeg van S(...), zo blijkt uit uw asielrelaas (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 5-6 en p. 12-13). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u nog een half jaar in Irak moest blijven, enkel en alleen omdat uw vals paspoort niet in orde kwam. Dat u zo lang moest wachten op een vals paspoort omdat u vertrok met een paspoort van iemand die veel op u trok en u dus niet eerder de gelegenheid had om te vertrekken (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 16) is toch wel weinig aannemelijk en allesbehalve overtuigend.

Verder moeten we vaststellen dat u niet weet waarom uw broer G(...) is vermoord op 13 februari 2021. U verklaarde dat G(...) daarvoor nog een dreigement gekregen had omdat hij tegenover de milities zou gelogen hebben over uw vertrek uit Irak en de milities aldus doorhadden dat u zich wel degelijk opnieuw in Irak bevond en niet voorgoed was vertrokken (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16). Op de vraag waarom het zo erg was dat er geweten was door de milities dat u terug was in Irak, antwoordde u dat dit te maken had met 'oude problemen' die werden vernieuwd en u verwijst in dit verband naar uw vorige twee asielaanvragen (CGVS, S(...), 16.06.2022, p. 11-12). Uw broer G(...) werd volgens u dan ook vermoord ofwel door de milities omwille van de dreiging van de milities die uw broer had ontvangen, ofwel omwille van de problemen met S(...). Het CGVS moet hier dan ook vaststellen dat, wanneer u de moord op uw broer G(...) in verband brengt met de dreiging van de milities, dit duidelijk in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd. Deze verklaringen omtrent de mogelijke redenen van de moord op uw broer G(...) kunnen helemaal geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw vroegere asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Wanneer u de moord op uw broer G(...) verbindt met de problemen van uw broer M(...) met S(...) moet u gewezen worden op de eerdere vastgestelde ongeloofwaardigheid

van uw verklaringen dat u net als andere mannelijke familieleden zou worden vervolgd door S(...). Uw verklaring dat uw broer G(...) mogelijk vermoord is omwille van de problemen met S(...) is ongeloofwaardig omdat de problemen met S(...) an sich reeds ongeloofwaardig zijn en dit omwille van de hoger besproken redenen.

(...)

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. De overlijdensakte van uw broer G(...) en de foto's van uw broer G(...) zeggen ons niets over de context waarin uw broer om het leven is gekomen. Aan de dreigberichten van S(...) en de commentaren op sociale media bij de beschietingen van de huizen van uw ooms kan geen bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijke berichten en commentaren op sociale media aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. De arrestatiebevelen tegen uw schoonzus, de vrouw van M(...), en S(...) zijn an sich geen indicatie voor de doodsbedreigingen die er van S(...) zouden uitgaan. Bovendien dient om enige bewijskracht aan een document te ontleen, het document te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarnaast worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er sowieso weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier). De informatie over een soldaat die is gedood door de milities legt geen verband met uw persoonlijke situatie of voorgehouden moeilijkheden en kan de door u beweerde individuele vervolgingsfeiten en vrees aldus niet aannemelijk maken. De USB-stick bevat onder meer vier filmpjes waarin een man en een vrouw, te zien zijn die seks hebben. Dit zou volgens uw verklaringen S(...) en uw schoonzus zijn. Het gegeven dat S(...) en uw schoonzus seks zouden hebben kan an sich echter niet dienstig kan zijn om uw asielrelaas aannemelijk te maken en al zeker niet uw verklaringen dat u met de dood werd bedreigd. Twee filmpjes op de USB-stick met een of meerdere mannen voor een huis dat lijkt te worden beschoten of beschoten geweest lijkt te zijn en die daarbij commentaar geven zeggen ons niets over het waarheidsgehalte van die commentaar. Er is geen garantie dat dat wat wordt gezegd ook zo heeft plaatsgevonden. De beelden op zich zeggen ons ook niets over de context van de beschietingen. Aan deze filmpjes kan sowieso weinig bewijswaarde worden gehecht omdat ze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Verder bevat de USB-stick nog foto's van papieren geld, goudstaven, een man met een wapen en een foto van een graftombe die evenmin dienstig zijn om uw verhaal te staven. De USB-stick bevat tot slot nog afbeeldingen van bedreigingen waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten, zoals hoger reeds besproken. De foto met familieleden is evenmin een indicatie voor de aannemelijkheid van uw asielrelaas."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het derde verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich er louter toe te beperken te herhalen dat hij voor zijn laatste vertrek uit Irak problemen had ondervonden en dat hij door deze problemen gedwongen was zijn land van herkomst zonder zijn vrouw en kinderen te verlaten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Dergelijk summier betoog is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de door verzoeker ingeroepen nieuwe elementen, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De documenten die verzoeker middels een aanvullende nota op 24 februari 2023 heeft bijgebracht werpen geen ander licht op voorgaande appreciatie. De Raad merkt vooreerst op dat het fotokopieën betreffen en geen originele documenten. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Wat betreft de identiteitskaart van verzoekers zus en de huurovereenkomst van zijn echtgenote dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker niet toelicht waarom hij deze documenten, die dateren van respectievelijk 8 augustus 2018 en 28 februari 2021, niet reeds tijdens de administratieve procedure heeft neergelegd. Bovendien hebben deze documenten geen betrekking op verzoekers persoon noch op de persoonlijke problemen die hij aanhaalt in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming. Nog daargelaten dat uit de identiteitskaart van zijn zus niet blijkt dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Irak in 2017 op haar adres is komen wonen, toont verzoeker niet aan dat hij niet naar zijn eigen woning in Bagdad kon terugkeren omwille van zijn ongeloofwaardig bevonden problemen. In de huurovereenkomst kan blijkens de gevoegde vertaling niets worden gelezen omtrent de reden waarom

verzoekers echtgenote in maart 2021 naar de stad Hilla in de provincie Babel verhuisde. De Raad merkt tevens op dat verzoeker volgens zijn verklaringen op dat moment nog in Irak was en dat hij de laatste vijf maanden voor zijn vertrek op 10 augustus 2021 in Hilla woonde. Bij de DVZ verklaarde hij dat dit bij een tante van zijn vrouw was, terwijl hij op het CGVS liet optekenen dat het om het huis van zijn andere zus ging (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', deel CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5; stuk 7, verklaring volgend verzoek, nrs. 10 en 15). Wat er ook van zij, verzoekers verklaringen volgens de welke hij omstreeks maart 2021 bij een familielid zou zijn ingetrokken stonden niet met de bijgebrachte huurovereenkomst, waarin bovendien enkel zijn echtgenote staat vermeld als huurder. Uit de bijgebrachte overlijdensakte kan niet blijken dat verzoekers broer G. vermoord werd om redenen die verband houden met de problemen die hem ertoe zouden hebben aangezet zijn land van herkomst in augustus 2021 te verlaten en waaraan, zoals hoger is komen vast te staan, geen geloof kan worden gehecht. Gelet op het voorgaande, kunnen de documenten die verzoeker op 24 februari 2023 middels een aanvullende nota heeft bijgebracht niet in aanmerking worden genomen als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in Irak en in verzoekers voorgehouden herkomstregio, de provincie Bagdad, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten

bermbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Bovenstaande analyse wordt door verzoeker niet betwist in zijn verzoekschrift. Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet actueel of correct zouden zijn of dat daaruit de verkeerde conclusies zijn getrokken.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift verschillende persartikels waarin bericht wordt over politieke spanningen en schermutselingen tussen aanhangers van de sjiiitische leider Moqtada Al-Sadr en een alliantie van pro-Iraanse sjiiitische groepen (het zogenaamde Coördinatiekader) in augustus en september 2022 in de Groene Zone van Bagdad. Deze problemen blijken te kaderen binnen de politieke crisis die in Irak heerst sinds de verkiezingen van oktober 2021. Nergens uit de aangehaalde persartikels blijkt, en verzoeker toont evenmin aan, dat de gebeurlijke confrontaties tussen politieke tegenstanders in de hoofdstad plaatsvinden in de context van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verder blijkt niet dat het gebeurlijke geweld willekeurig van aard is en dat daarbij burgerslachtoffers te betreuren zijn.

De aanbevelingen van de FOD Buitenlandse Zaken waarover wordt bericht in het gevoegde artikel uit Le Soir van 2 september 2022 zijn bestemd voor reislustige Belgen en kunnen niet worden beschouwd als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS op 16 juni 2022. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid de nieuwe elementen ten grondslag aan zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep met rolnummer X ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

De kosten van het beroep met rolnummer X, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT